

SMALL TALK

ΜΕ ΤΗ ΣΥΓΓΡΑΦΕΙΑ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Η Ιφιγένεια Θεοδώρα γεννήθηκε στη Θεσσαλονίκη κι είναι απόφοιτος της Φιλοσοφικής Σχολής του ΑΠΘ. Η πρώτη της συλλογή διηγημάτων κυκλοφόρησε το 1997 με τίτλο «Χρυσός, Λιβάνι και Σμύρνη». Ακολούθησαν τα βιβλία «Μελέκ θα πει άγγελος», «Γλώσσα από μάρμαρο», «Η γεύση της ερήμου» και πρόσφατα «Το λίγο που τελειώνει» (εκδόσεις Πατάκη).

Πώς προέκυψε το νέο σας μυθιστόρημα; Η απώλεια του συντρόφου, εκεί στη μέση της κοινής διαδρομής, ήταν η αφορμή για την ιστορία μου. Όμως, στην πορεία, μέσα από εμπειρίες κι εξωτερικά ερεθίσματα προέκυψε ένα αφήγημα που θίγει κάθε είδους απώλεια: το τέλος μιας σχέσης, τις προδομένες φίλιες, τη νιότη που ραγίζει, τη μνήμη που φθίνει...

Γιατί να το διαβάσει κάποιος; Επειδή ο φόβος για κάθε είδους χαμό είναι κοινός, αλλά τον διαχειριζόμαστε διαφορετικά. Οι γονείς που φεύγουν, οι επαγγελματικές μας ακυρώσεις, ένας άδοξος έρωτας συνιστούν απώλειες. Κι είμαστε οι απώλειές μας. Ό,τι χάνουμε μένει αδιάλειπτα μέσα μας, μας καθορίζει. Στο βιβλίο, ο καθένας θα βρει ένα κομματάκι από μια δική του ιστορία, ένα συναίσθημα, μια ξεχασμένη μνήμη. Εκεί θα συναντηθούμε.

Ποια μηνύματα θέλετε να περάσετε μέσα από τα βιβλία σας; Στα προηγούμενα, ο τόπος κι η ιστορία ήταν πάντα οι πρωταγωνιστές. Γύρω από τον τόπο ύφαινα την πλοκή, εμπλουτίζοντάς την πάντα με ένα κοινωνικό θέμα: τη μουσουλμανική μειονότητα στη Θράκη, την ενδοοικογενειακή βία, τη Συρία πριν από τον τραγικό πόλεμο. Το βιβλίο αυτό είναι ένα ψυχολογικό δράμα που «παίζεται» σε κάθε σπίτι και μας αφορά όλους. Μια ιστορία κεκλεισμένων των θυρών, όμως με ένα παράθυρο ανοικτό στο αύριο. Γιατί πάντα μετά «Το λίγο που τελειώνει» υπάρχει μια νέα αρχή. Ο χρόνος είναι ό,τι πολυτιμότερο έχουμε, αυτό να θυμόμαστε.